Anul 35 — București și Orăștie, 1 Iulie 1937. — CENZURAT — Nr. 26

LIBERTATEA

Foaie pentru săteni și muncitori, întemeiată la Orăștie în anul 1902

Director sufletesc: † Dr. ION I. MOȚA Director vremelnic: Pr. IOAN MOȚA	Cererile de abonare și banii pentru foaie se trimit pe adresa: Admin. „LIBERTATEA" Moța BUCUREȘTI I., Calea Victoriei 63.	„Libertatea" este: Proprietatea familiei moștenitoare a lui Ion I. Moța ABONAMENTUL: 120 lei pe an, 60 lei pe 1/2 an și 30 lei pe 1/4 an	Orice scrisori pentru Redacție să se trimită pe adresa: RED. „LIBERTATEA", ORĂȘTIE Jud. Hunedoara	Apare în fiecare joi 2 lei

PREZENT!

Am publicat în 8 numeri (17–24) ai foii noastre, cei din urmă articli scriși de iubitul și iubitorul nostru director sufletesc Ion I. Moța de pe câmpul din Spania, pentru „Libertatea". — In afară de acei 8 articli însă, dânsul a fost scris 3 scrisori, cari ele ar fi fost să se tipărească naintea articlilor, — dar noi nu le aveam pe când am primit acei articli. – Acele scrisori, foarte pline de suflet creștin și legionar, au fost aflate după aceea, și fotografiate și așa tipărite într'o broșură sub titlul „PREZENT". Iaca ce spune conducerea Legiunii, care publică acele scrisori:

„Acum câteva zile, printre bagajele legionarilor întorși din Spania s'a găsit un mic cufăraș aparținând lui Ion I. Moța.

Il închisese pentru ultima dată mâinile lui... „Cine știe, unde voi fi eu, când micul meu cufăraș va fi deschis și ale cui mâni îl vor mai deschide de acum?"...

Cu mare emoție ne-am apropiat și am deschis geamantanul, în care am găsit hainele în care plecase din România, și trei articole scrise în Lisabona la 3 Decembrie 1936. Ele sunt adresate camarazilor lui dragi și cititorilor „Libertății".

La această dată, el își vede din nou moartea. Din moarte, de dincolo de mormânt, vorbește camarazilor săi. Se vede din aceste scrisori, că sufletul lui este stăpânit de o mare durere, aceea a despărțirii, a ruperii de noi!..

Dorința lui fierbinte este să nu se despartă de camarazii lui. Vrea să fie cu noi, în mijlocul nostru, să pășească în rând cu noi, cu pieptul său lat, cu fruntea în vânt, sfidând biruitor moartea și vrăjmașul din față. Voiește să fie prezent (de față) totdeauna și în zilele noastre de sărbătoare, la ședințele cuiburilor, să fie strigat, și el, de dincolo de moarte să răspundă:

PREZENT!

Este atât de clocotitoare această dorință a sufletului său, încât, cine dintre noi se mai îndoiește, că el este în mijlocul nostru!...

După cum Mântuitorul Isus Hristos este cu noi, căci a zis: „Iată eu sunt cu voi în toate zilele până la sfârșitul veacului"! sau „Ori de câte ori veți fi adunați, doi sau trei în numele meu, voi fi și eu în mijlocul vostru".

Iată acum scrisorile lui:

Lisabona, 3 Decemvrie 1936.

Articolele din acest caiet, (cât și eventual, din alte caete), vor apare în „Libertatea", câte unul în fiecare număr (sau, dacă nu isbutesc a scrie prea multe, câte unul la două numere), — așa, încât ziarul să aibă articole de-ale mele timp de câțiva ani, — lucru care cred că va întări trăinicia ziarului. Acestea pentru cazul când nu mă mai întorc din Spania.

Căci dorința mea este, ca „Libertatea" să urmeze a apărea, ea fiind singurul izvor de venit al familiei mele, — și putând totodată aduce prețioase servicii Legiunii.

I. M.

*

Iată acum întâiul articol, — după care aveau să apară celelalte, pe cari le-am publicat, neștiind de acesta:

*

„CEI CE AU CĂZUT UCIȘI DE GLOANȚELE DUȘMANE,
„PĂȘESC ÎN RÂND CU CEI CE AU RĂMAS!.."

(*Cântec legionar*)

Prezent!

Iubiți camarazi legionari și cetitori ai „Libertății"

Dumnezeu a vrut să mă numere și pe mine, — poate și pe alți camarazi ai mei, legionari români ai Căpitanului — printre fericiții luptătorii căzuți în Spania pentru apărarea Crucii. Iată spun că sunt „fericiți" acești luptători, — deși mulți dintre noi lăsăm în urma noastră copii, soții, ființe dragi și fără alt sprijin decât noi, — deoarece e fericit cu adevărat numai omul, care trece astfel prin viața pământească, încât să poată nădăjdui în mântuirea sufletului său. Iară cei pe cari Dumnezeu ne-a ales și ne-a primit să-I fim apărători cu prețul sângelui și vieții noastre, aceștia putem avea o puternică nădejde de mântuire a sufletului, cu toate păcatele noastre de până acum.

Nici o putere, nici o dragoste nu este de-asupra Neamului și nu se poate împlini decât în Neamul său, — afară doar de puterea lui Cristos, de dragostea pentru El. — Când o oaste diavolească se ridică pentru a izgoni pe Cristos din lume, când în fața luminoasă a Mântuitorului se trage cu baioneta și cu mitraliera, atunci toți oamenii, din orice neam ar fi, trebue să sară în ajutorul Crucii! Cu atât mai mult, cu cât cei cari lucrează acum la dărîmarea creștinismului în Spania, nu se mulțumesc cu nenorocirea acestei țări, ci vor ataca mâne așezarea creștinească și românească, a tuturor țărilor, așadar și a României noastre.

Dar dacă dragostea de Cristos, puterea lui Cristos, am spus că este deasupra Neamurilor, putând să ne aducă pe noi Românii să luptăm pentru Cruce pe pământul străin al Spaniei, alături de Spanioli, de Nemți și de Italieni, — aceasta nu înseamnă că puterea creștinătății și dragostea de Cristos ne scot din neamul nostru, ne înstrăinează de el. Apărând creștinătatea chiar pe pământ străin, noi apărăm o putere, care e izvor al puterii neamului nostru, iar ascultând de îndemnul dragostei de Cruce, noi ne supunem, aci în Spania, dragostei pentru neamul nostru românesc.

(*Va urma*)

† ION I. MOȚA

Bănică Dobre

Arătăm azi cetitorilor noștri fotografia legionarului inimos și credincios dl Bănică Dobre, unul din cei șapte cari, cu d. general Cantacuzino în frunte, au mers în Spania și s'au supus uriașelor greutăți și suferințe, pe cari le cere acel războí luptătorilor lui, — iar după ce a trecut, împreună cu vrednicii săi camarazi, prin toate primejdiile de moarte, s'a întors acasă cu zile, urmându-și mai departe viața și soarta de legionar.

Dl Bănică Dobre e născut din părinți țărani, de fel din comuna Racovița, în județul Râmnic-Sărat, dar colonizați în Dobrogea, pe locuri rămase dela Turci și Bulgari, în anul 1908.

Războiul cel mare l'a apucat ca elev pe clasa a 3-a primară, în satul Nisipari (jud. Constanța). Părinții îi erau bogați în vite și oi. Războiul însă l-a dus pe tatăl sub arme și pe fratele cel mai mare, și amândoi și tata și fiul, au pierit în război... Au rămas 6 copii minoreni, după ce războiul le-a prăpădit vitele și oile și au rămas săraci. In anii grei ai războiului, a ajuns la curtea moșiei Șuțu din jud. Râmnic Sărat, ținut de ajutor la lucruri mărunte prin curte, iar mai apoi tot așa adăpostit și miluit la grădina lui Barba Iani, din Anadolchioi (jud. Constanța).

In 1920. Batalionul 15 Pioneri din Medgidia, știind că i-a murit tata și fratele mai mare în război, l'a luat sub ocrotirea sa, ca copil de trupă și l'a dat să-și urmeze școala întreruptă. Așa își urmează în acest an (1926) școala primară, cl. 3 și 4, apoi cl. I de gimnaziu. Clasa 2 liceală la Cernavodă, tot ca copil de trupă la regimentul 39 Inft. Clasa a 3-a a făcut'o la Constanța, unde a intrat ca pedagog în Orfelinat, așa susținându-se, ca să poată învăța.

De aci a trecut la Cluj, înscriindu-se la Academia Comercială pe care era s'o facă fiind funcționar. Își aduce cu mândrie aminte de acel an pentru că era printre tinerii însuflețiți, cari au primit cu alaiu împărătesc pe Ionel Moța, când s'a întors în acel an, din închisoarea dela Văcărești, — după achitarea sa pentru împușcarea lui Vernichescu.

De aci înainte se ține mereu de tineretul din legiunea Arhanghelului Mihail și de Garda de fier, luând parte la toate mișcările lor tinerești, cari îl atrăgeau și-l însuflețeau. Iar în 1929 intră oficial în „Garda de Fier", primind și săculețul cu pământ sfințit... A stat ca funcționar în Cluj, fiind în anii studenției Președintele orfanilor de războiu, iar în 1931 Președintele Studenților Academiei Comerciale.

A început a gusta din bunătatea închisorilor în anul 1928, pentru-că se arătase pe față sprijinitor al „Prințului Carol", pe atunci în exil, fapt pentru care a fost pedepsit (vezi Dosarul la Consiliul de Război al Corpului VI Armată din Cluj) cu închisoare.

De aci încolo a avut parte din toate loviturile îndreptate împotriva Gărzii de Fier, începând cu Clujul, unde era un neastâmpărat sprijinitor mișcării acesteia, în care credea, cum crede până azi, că va aduce mântuirea neamului no-

„Buna-Vestire", la ai noştri 10 ani

Implinindu-se 10 ani de când s'a întemeiat „Legiunea", dintr'un sâmbure mititel, şi ajungând azi un arbore cu ramurile întinse peste toată ţara şi cu rădăcinile adânc prinse în pământul ţării, — ziarul »Buna Vestire« a scos un număr sărbătoresc, în care îşi spun cuvântul lor asupra acestei fericite împliniri, o mulţime de bărbaţi politici, cărturari şi cugetători. Ne vom lua voe a arăta cetitorilor noştri, printre cari covârşitoarea mulţime sunt ţărani şi muncitori cari nu ajung a ceti şi marile ziare, — scrisele acelor învăţaţi. Pentru azi arătăm numai, că în fruntea numărului se văd fotografiile conducătorilor Legiunii: General Gh. Cantacuzino şi Corneliu Z. Codreanu, fiecare scriind un cuvânt pentru numărul sărbătoresc al »Bunei Vestiri«.

Dl General Cantacuzino, despre care scriam în numărul nostru 24 că a trecut prin o grea, chiar primejdioasă operaţie, şi despre care vestim că Dzeu a ascultat rugăciunile legionarilor şi îl îndreaptă spre însănătoşire, — cerându-i-se să scrie şi d-sa ceva pentru »Buna-Vestire«, a scris, inimos şi glumeţ, cum a fost toată viaţa, numai atât:

— *„Crapă inimleii, că n'am crăpat!"* — adecă: mulţumesc lui Dzeu că mă însănătoşez, spre binele luptei legionare şi în ciuda celor ce poate s'ar fi bucurat să pier... Noi ne bucurăm cu d-sa împreună.

Dl Corneliu Z. Codreanu a scris:

— »Un om care n'a făcut prea mult caz de »retorism, Vă spune, a»cum când noi păşim în »a doua decadă de luptă: — »Dacă vreţi să fiţi cu »adevărat »Bună-Vesti»re«, bine-vestiţi, fără »teamă, că veţi putea fi »desminţiţi, în toată ţara, »în toată lumea: Biruin»ţa legionară!«

sau, pe înţelesul poporului: Un om care nu prea vântură vorbe, vă spune să binevestiţi lumii şi ţării, că lupta legionară va ajunge biruitoare în acest al doilea rând de 10 ani de viaţă a sa!..

Adânci şi limpezi cercetări asupra luptei şi trudei legionare în aceşti cei dintâi 10 ani ai Legiunii şi a roadelor pe cari le-a cules, — au scris dnii: Dragoş Protopopescu, Nae Ionescu, Mihai Manoilescu, Traian Brăileanu, Dan Rădulescu, Mircea Eliade, Virgil Rădulescu, Victor P. Gârcineanu, Em. Bernea, Ales. Constant, Nic. Bogdan, Ioan Banea, Mihail Polichroniade, I. V. Vojen, Traian Cotigă, Pavel C. Deleanu, C. Bâca, şi eroii legionari întorşi din Spania: Nicolae Totu, Pr. Dumitrescu, Bănică Dobre, — şi păr. I. Moţa.

Vom spicui în scrisele frumoase.

— Călduros şi bine preţuitor a scris despre această implinire de 10 ani a Legiunii şi ziarul inimos creştin »Porunca Vremii«, legând cele mai bune nădejdi de viitorul acestei mişcări de mântuire naţională.

Bănică Dobre

— Urmare din pag. 2. —

stru de oropsirea în care zace. — Dar fiind d-sa funcţionar, nu i-s'a iertat credinţa sa în noua mişcare şi — a început prigonirea pentru această sfântă, încât a trebuit să-şi părăsească modestul post ce-l avea. Atunci şi-a zis: Am mai trăit eu zile grele. După-ce mi-am perdut pe tata în războl, deşi copil, mi-am căutat bucăţica de pâne acolo unde o găseam şi atâta cât o puteam avea, intrând copil de ajutor, aş putea zice servitor, la curtea moşiei Şuţu şi la grădina lui Barba Jani şi nu am desnădăjduit, până ce m'a ajutat Dzeu şi credinţa mea la mai bine. Nici acum nu-mi perd firea. Nu mai pot fi „funcţionar", voiu fi ce pot, viaţa înaltă, viaţa coboară. Şi ca o batjocorire a nedreptăţilor ce se fac la noi celor ce nu ţin „cu puterea", a intrat, tot aci în Cluj, aşa absolvent al Academiei Academiei Comerciale cum era, ca „chelner" într'un restaurant. Cei ce îl vedeau, vedeau în dânsul „dreptatea" de care are parte tineretul român, dacă îndrăzneşte a-şi ţine fruntea sus...

Au urmat sforţările legionare din 1933. Dl Bănică Dobre a luat parte vie şi eroică la toate, şi parte din plin la câte au avut de îndurat „gardiştii" (cum se numeau pe atunci) în acel an şi în cei următori. Unde se cerea lucru mai greu, dsa era „prezent", până ce în anul trecut, în ajunul iernii, veni proba cea mare: Mergerea în Spania, cu primejdia punerii capului. Nici aci dl Bănică Dobre nu se codi nici-o minută, ci se anunţă că merge cu dragă inimă. Luptă pentru neam şi lege se dă acolo, împotriva celor mai păcătoşi vrăşmaşi ai sfintei noastre legi, şi a sfintei Cruci alui Hristos, — aşa fu îndată gata a se pune în linia de bătae. Pe front s'a purtat aşa de brav, cum ni l'au arătat rapoartele despre luptele din Spania. A fost cel dintâi în care a muşcat gloanţele comunist, rănindu-l. Dar Dzeu l'a păzit de mai rău, lăsându-i putinţa de a însoţi spre casă pe cei doi camarazi legionari, în cari nu a muşcat un glonte, ci însaşi cruda moarte. Şi azi stă cu credinţă în slujba mişcării legionare, pe care o crede, ca şi noi toţi, mântuitoare într'un viitor nu prea depărtat, pentru neamul nostru în ţara lui. — Ajute-i Dzeu şi d-sale şi soţilor legionari, să le vadă şi să se bucure de acele zile.

Viaţa legionară

SFINŢIRI DE TROIŢE

In prima zi a Sfintelor Rusalii — 20 Iunie 1937, — în com. Dobreşti (plasa Ceica), s'a sfinţit o frumoasă troiţă, ridicată de legionarii din jur, în frunte cu camarada Minca Moga avocată, camaradul Vidican Nicolae şi alţii.

Troiţa a fost ridicată în memoria eroilor ION I. MOŢA şi VASILE MARIN.

Serviciul divin a fost oficiat de părintele Roşu Octavian.

După sărbare, cei câteva sute de legionari au ţinut o şedinţă, împreună cu şeful judeţului.

Harnicii cari şi-au dăruit munca lor cu drag.

A doua zi de Rusalii — în comuna Reni — plasa Vaşcău a fost sfinţită încă o troiţă — minunat lucrată de către camarazii: DULCA AGAPIU şi LAZA NICOLAE, — tot întru amintirea eroilor Moţa şi Marin, al căror fotografii au fost săpate în cruce.

Sfinţirea s'a făcut de către preoţii: CUCU TRAIAN şi CUCU GHEORGHE, fiind de faţă 400 legionari, — cari la urmă au făcut o şedinţă solemnă.

In fruntea coloanelor de legionari au fost camarazii: Tocoianu Gheorghe; Benea Niculae, Dănilă Andriţoiu — şeful plasei — şi camaradul Gaura, dimpreună cu camarazii veniţi dela conducerea centrală judeţeană.

Veste bună: Până mai ieri această comună era bolnavă sufleteşte, ţinându-se de partidul ţărănist-comunist.

Azi e vindecată şi sănătoasă în tot sufletul ei!

Victor Corbaţiu

DIN LUPŞA

Legionarii din com. Lupşa (jud. Turda) au îndeplinit următoarea faptă creştinească: Văduva Paraschiva Alb Bocuţa femeie săracă şi bolnăvicioasă, avea o grădină dela care însă îşi luase gândul de a o lucra neavând cu ce să plătească muncitorii. — I-au venit în ajutor legionarii din comună, cari în dimineaţa zilei de 4 Maiu, i-au dus 4 care cu gunoi în grădină, au arat-o, au sămănat o cu cucuruz (porumb), au curăţit o şi îngrădit-o cu material dela dânşii, dându-o văduvei în cea mai bună rânduială. Văduva nu încetează a se ruga lui Dumnezeu să le ajute: Că's „oamenii lui Dumnezeu"!

Vestea s'a lăţit şi prin împrejurimi şi ţăranii noştri au început să vadă şi să înţeleagă, că nu mai este de aşteptat dela feluriţi vânturători de vorbe, ci să facem la fel: să punem mânile noastre şi să ne clădim ţara cea nouă „România de mâine". Trăiască Legiunea şi Căpitanul.

N. C.

HĂRNICIE LEGIONARĂ

Pe drumul la munte ce trece pe la Petroşani (jud. Hunedoarei) şi pe care au mult de umblat comunele Petroşani, Dârja, Malea, Dărăneşti şi Boţoni, — era la un punct a lui o baltă mocirloasă, prin care abia mai puteau trece oamenii cu vitele. Uneori, după ploi, nici nu mai puteau. De multă vreme această baltă supăra satele ce aveau cale la munte, şi nu se afla cine s'o înlăture.

Dar legionară hotărâre luat'o cuibul „Vlad Ţepeş" din Petroşani, care are şef pe Bunea Dumitru, poftind şi hotărând şi pe membri altor cuiburi vecine, să pună la olaltă mâna, să înlăture acea neplăcere pentru atâtea sate cari au drum la munte.

Balta venea dela mai multe izvoare din apropiere, cari îşi scurgeau apa lor spre drum şi făceau o baltă de vreo 30 metri în lungul drumului. Harnicii legionari au ridicat de pe margini zid de piatră şi peste ea de lemn, durând un pod pe sub care să aibă scurgere izvoarele. Iar drumul încolo a fost bine pietruit, ca să nu mai fie mocirlă. Şi şi scurgerea izvoarelor au regulat-o, îndreptând apa lor la o fântână săpată lângă drum, unde trecătorii să şi poată adăpa şi animalele la scocul (vălăul) pus de ei lângă fântână. — Azi cei ce trec, par'că nici nu cred că au scăpat de urâta baltă mocirloasă şi pot merge pe drum bun, — şi toţi se gândesc cu plăcere şi cu mulţumire la rodul hărniciei legionare. Au lucrat aci Cuibul „Vlad Ţepeş": Bunea D. şeful cuibului, Boţa C., Boţa Vas., Căpăţină Grig., Furdui P.; — Iar din cuibul „Verde" Găţ Arsenie, şeful, Furdui I.; din cuibul „Mihai Vit." Roman Gh., Recolţa I., Bogdan N., Iene I.; din cuibul „Dragoş V." Faur V. — Au lucrat care cât au putut; dacă n'au avut mai mult timp, au venit şi au lucrat câte jumătate de zi, câte o zi, alţii două şi mai mult, — dar au pus cu drag umărul şi mâna, şi au isprăvit un lucru de bine pentru toţi. — Când au isprăvit au plecat voioşi pe la casele lor, salutându-se legionăreşte: Trăiască Legiunea şi Căpitanul".

Cel bucuros

SFINŢIREA CRUCII DIN NIMĂEŞTI

Duminecă, 13 Iunie, a avut loc la Nimăeşti (lângă Beiuş, j. Bihor), sfinţirea unei frumoase cruci ridicată pe vârf de deal, de către legionarii partidului „Totul pentru Ţară" din acea comună. — La sfinţire au luat parte o mulţime de legionari, printre cari d-nii Prof. Ion Buşiţa, Ştefan Musta, Victor Naghi, etc. După terminarea sfinţirii, s'a făcut un parastas pentru eroii legionari I. Moţa şi V. Marin. Apoi s'au înălţat rugăciuni pentru însănătoşirea grabnică a dlui General Cantacuzino-Grănicerul. La urmă, în cadrele şedinţei de cuib, dnii prof. Ion Buşiţa şi Ştefan Musta au vorbit despre însemnătatea crucii şi „Apărarea Credinţei şi Pământului Strămoşesc". Şedinţa s'a încheiat cu apelul legionarilor căzuţi, Imnul Moţa-Marin şi diferite alte cântece legionare. Frumoasa faptă a ţăranilor din Nimăeşti a fost binecuvântată de către D-zeu printr'o ploaie răcoritoare, pe care oamenii o aşteptau de 3 săptămâni, — şi acum după sfinţirea crucii celei înălţată de iubire, — a venit... E a doua cruce ridicată de către legionarii din comuna Nimăeşti în timp de un an. Trăiască Legiunea şi Căpitanul.

IULIU TĂUTU
legionar

Foamete groaznică bântuie în nenorocita Chină

In vreo 4 provincii, fiecare cât jumătate de ţară românească, a izbucnit o foamete, încât nenorociţii locuitori se hrănesc cu plante mai dulci şi cu „pâne" din scoarţă de copaci... Vai de sufletul lor.

Starea câmpului

Din pricina secetei mari, fânaţele au început să se usuce, iar pe păşuni vitele nu mai au ce mânca. Din această pricină, a început a se urca preţul fânului. Sătenii cari au din anul trecut, să nu şi vândă fânul, că dacă seceta ţine, nu se face nici otavă şi atunci va fi foamete la vite.

„Claca" dela Bucureşti

Am fost săptămâna trecută la Bucureşti şi, fireşte, după obiceiu legionăresc, am trecut şi pe la Sediul (scaunul de conducere) al Legiunii, în strada Imprimeriei Nr. 3. — Ce-am văzut acolo, m'a cam mirat: Căpitanul dase de curând un ordin, că în vara asta, în urma oprelişţei pusă de guvern prin noua lege a muncii de obşte, sunt oprite „Taberele de muncă" cari în anii trecuţi zideau case, biserici, deschideau drumuri, şi altele. Şi când colo, chiar aci la Sediu, vre-o sută de voinici, şi mai tineri şi mai bătrâniori, printre ei unul cu barbă plină, neagră, ca un uşier de mănăstire, — lucrau în ruptul capului la scoaterea de pământ din fundamentele, pe cari se va înălţa Casa centrală a Legiunii, Casa în care va fi adăpostită conducerea ei. Va fi o casă mare, cu 6 rânduri, care să aducă şi ceva venit pentru multele trebuinţe ale Legiunii. Banii de cheltuială conducerea Legiunii i-a cerut la cei bineînţelegători, ca împrumut de bunăvoe pe 2 ani, fără interese (camete), şi după 2 ani, li-i va da înapoi cu mulţumită. Suma cea mai mică ce se primeşte, e de 1000 Lei, pe care pot s'o dee numai oamenii mai cu dare de mână, — dela cei mai modeşti în puterile lor materiale, neaşteptându-se acest ajutor prin împrumutare. S'a adunat-o bună sumă de bani, dar fiindcă planul casei s'a mărit, — îmbierile de împrumut, se primesc încă.

Când i-am văzut pe »lucrătorii« de acolo, unii în cămăşi, alţii cu peptul gol, ridicând, plini de sudori, în soarele arzător, roabele şi targele cu pământ pe trepte în sus, la cele vre o 4 camioane din stradă, cari îl duc de acolo, mi-a crescut inima, dar am făcut îndată o glumă cu Căpitanul şi cei din jurul lui:

Bine, oameni buni, dar aci trebue să vie poliţia să-i aresteze pe aceşti lucrători pe toţi, doar e oprită lucrarea în tabere de muncă legionară!

— Da, mi-a răspuns Căpitanul. Taberele sunt oprite. Dar asta nu e „Tabără", — asta e »Clacă«! Eu îmi zidesc casă, şi »pălmaşii« ăştia au venit să facă câte o *zi* sau *două* de »clacă«, ajutându-mi. Iar »claca« nu e oprită prin vestita lege nouă...

Am râs cu toţii de isteaţa poreclire a aceleiaşi sfinte şi cinstite munci, dată din inima românească şi creştinească curată, pentru un lucru bun.

Şi aşa, cu sfânta „clacă" a celor mai curate suflete şi harnice braţe, — Bucureştii vor vedea încă în anul de faţă, înălţată în mijlocul lor, o măreaţă casă, care va fi în fapt un Templu al dreptei credinţe şi jertfe, care face onoare tuturor celor ce au picurat, picură şi vor picura încă, sudoarea frunţilor şi peptului lor, pentru zidirea acestui templu mult grăitor! — Iaca pentru ce, e tot mai mult un nume de mândrie şi lăudat, numele de „Legionar", — ca pilduitor de viaţă nouă, neasămănat mai presus de cea obişnuită de până la ivirea Legiunii...

— Piatra fundamentală a noului palat, care va adăposti Sediul Legiunii, — se pune azi, Joi, la 1 Iulie, cu sfinţirea fundamentelor, cu binecuvântarea bisericii, — toţi legionarii înălţându-se cu inima la Dumnezeu care să-i ajute a-şi ridica, cu braţele lor, cu „claca" lor, noua Casă conducătoare.

Frate mic

Scrisori din ţară

Straja, Iunie 1937

Cinstiţi părinţi! Plâng şi suspin şi eu, ca şi camarazii mei legionari din Straja (jud. Rădăuţi, Bucovina) şi din ţinut, pentru perderea camaradului drag, pe care de nu l'am cunoscut în persoană, dar am înţeles drumul senin şi luminos pe care a plecat şi pe noi ne-a chemat, spre învierea neamului românesc! — Ionel Moţa ne trimite de sus din cerul sfânt, îndemn prin trâmbiţa de foc, ca să împlinim gândul lui de mult aşteptat. Noi legionarii din cuibul Codrilor, garnizoana Straja, ne luăm obligaţia să susţinem foaia „Libertatea" pe timp nehotărât, fiind ea moştenirea familiei lui. Iar jertfa lui ne va fi pildă, şi fapta lui podoabă în istoria neamului nostru românesc.

CÂRCIU TOADER I. PETRU
şeful cuibului

Din alte ţări

Neamţul — nu glumeşte

Stăpânirea germană alui Hitler a hotărît, încă atuncia întru început, printre altele, că: Evreii, cari mai rămân în ţară, că-s familii mai vechi, nu mai pot fi slujbaşi, dar nici servitori şi servitoare creştine nu e îngăduit să aibă, — fiindcă numai rele şi stricăciuni de tot felul, trupeşti şi sufleteşti, le învaţă. Aibă ei, evreul, slugă şi slujnică tot evreiască!

De curând poliţia din orăşelul Verden a descoperit pe un evreu, Säkel, că avea de 2 luni o servitoare creştină. L-a dat legii şi Tribunalul l'a pedepsit pe îndrăzneţul evreu cu 10.000 mărci (vre-o 400.000 lei), — iar pe fată au dat'o părinţilor, certându-i bine pentru că n'au avut grijă de ea.

Îndrumări economice

Soarta grâului în clipa de faţă şi în viitorul apropiat

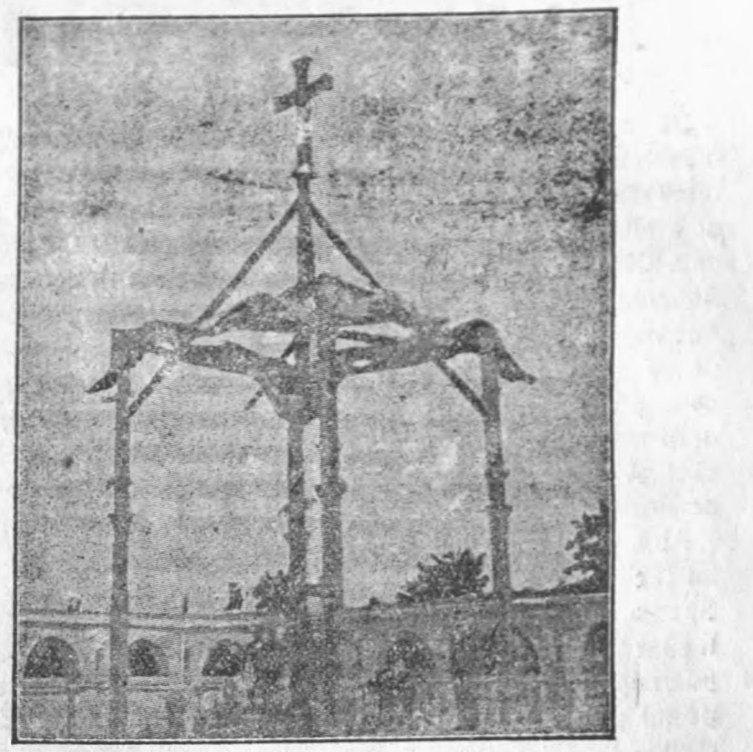
În vremea din urmă preţul grâului a sporit în toată lumea. Care să fie pricina acestei schimbări în bine pentru ţările cu mare bogăţie de bucate, ca şi România, şi fi-va oare această scumpire statornică?

Ca să putem da un răspuns cât mai sigur, trebue să vedem cum stau hambarele ţărilor celor cu rod mai bogat. Aceste ţări deosebit de bogate în grâne, cărora, dupăce ce se îndestulează pe ele, le mai rămâne încă foarte mult şi de vânzare, sunt patru: Statele Unite, Canada, Argentina, Australia. Acestea toate împreună au în anul acesta o roadă preţuită cam la 85 milioane măji de grâu. Tot aici, în tovărăşia acestor ţări se găseşte, din norocire, şi ţara noastră. Însă cum ea este cu mult mai mică decât ţările numite, roada ei în grâu oricât de mare şi bună ar fi, nu va trage niciodată aşa de mult în cumpăna preţurilor, încât acestea să se hotărască după vrerea ei. Aşa dar, soarta preţului trebue căutată tot înafara ţării noastre.

Faţă de roada amintită mai sus stă cererea mare a ţărilor sărace în grâne, care sunt mai multe la număr şi care toate împreună folosesc odată şi jumătate de ori atâta pâne. Este dela sine înţeles că, fiind roada mai mică decât cererea, să crească nu numai preţurile ci şi primejdia de foamete pentru ţările sărace. Chiar aşa departe nu vor merge lucrurile, căci o însuşire a oamenilor şi a ţărilor luminate este prevederea, care le-a făcut să-şi încarce hambarele cu grâne de rezervă adunate an de an, în vremuri cu roadă mai bună. Aceste grâne sunt scoase acum la vânzare. Grâul cel nou, împreună cu cel vechiu, ar putea să aducă încă şi astăzi o mulţumire îndestulată a trebuinţei de grâu a popoarelor lumii, dacă acestea tulburate sau îngrijorate cum sunt de teama unui războî apropiat, n'ar căuta să adune fiecare din ele atât acelea bogate cât şi acelea sărace în roadă, — cât mai multe rezerve pentru zile grele.

Ca să vedem cât de mare este grija de-a aduna cu migală de furnică bob lângă bob, vom da numai o pildă, aceea a Italiei şi Germaniei, care în mai puţin de 3 luni şi jumătate din iarna ce trecu, au îngrămădit în magaziile lor 24 milioane măji de grâu. Astfel fiind starea lucrurilor, nu va fi greu de înţeles, că şi sporirea preţului grâului se va face tot mai simţită şi că o urmare firească a acestui spor, vor începe poate zile mai bune şi pentru plugărimea română, care are datoria să aştepte aceste vremi cu grâne alese şi cât mai multe.

Plugar luminat

BALDACHINUL DUPĂ CE A ARS

FOC DIN CER, LA CRIPTĂ VERDE

Foc din cer, — albastru fulger, de Dumnezeire plin, —
A căzut, în miez de noapte, pe înaltul baldachin,
In a cărui Criptă Verde
Odihnesc, — fă' a se teme că sfinţenia 'şi vor pierde, —
Oasele mucenicite a lui Moţa şi Marin..

Cuprinzând cupola toată, flăcări mari horeau în sus, —
Horă 'n care, neatinsă a stat Crucea lui Isus, —
Semn că n'a căzut pedeapsă trăsnetul, ci ca să pună
Peste frunţile culcate o mirifică cunună,
Ale cărei flacări sfinte, în culori de curcubeu,
Le-a aprins, în acea noapte, cu-a Lui mână, Dumnezeu!..

Noaptea, plină de furtună, era neagră ca păcatul
Celor cari au pus pe Cruce pe Mântuitorul lumii, —
Şi, cu glas adânc de tunet în tot lungul şi tot latul,
Cerul, — aducând slăvire moaştelor din sânul lumii, —
A vorbit, prin acel trăsnet cu zigzaguri verzi şi lucii,
Neamului care se 'nchină lui Isus Cristos şi Crucii!..

„Jertfa marilor Arhangheli care-şi dorm în criptă somnul,
„A primit-o 'nireagă Domnul!
„Ea va sta pe vecinicie,
„În lumina cea mai vie,
„Căci acei care căzut-au pentru Crucea lui Isus,
„Sunt Arhangheli ai Luminii celei fără de apus!..

„Voi să nu le uitaţi jertfa!.. Pildă fie-vă şi 'ndemn!..
„Cine luptă pentru Cruce, birue 'ntr'al Crucii semn,
„Iar duşmanii-i se vor pierde
„Ca cenuşa de sub Crucea, care stă pe Cripta Verde!"..
N'au s'audă, numai surzii, n'au să vadă, numai orbii,
Numai cei căror li-i scris să le scoată ochii corbii,
Nu vor înţelege tâlcul trăsnetului de foc plin,
Ce-a venit la Cripta Verde, pentru Moţa şi Marin!...

Insă cei cu drag de Ţară, — cei întregi, la inimi, teferi, —
Cei cu sufletul şi mintea încărcate de luceferi,
Au primit cerescul semn,
Ca o candelă aprinsă ce primeşte untdelemn,
Şi, sporindu-i lumi'nţa, arde bine şi frumos
Sub icoana lui Christos, —
Candelă ce, la răscrucea unui veac de neguri plin, —
Pentru biruinţa Crucii, ca şi-al Neamului destin,
Au aprins-o, cu-a lor jertfă, Ion Moţa şi Marin!..

Facă milostivul Tată
Ca, această din adâncuri candelă străluminată,
Flacăra să nu-şi mai stingă niciodată, niciodată!

26 Iunie 1937. VASILE MILITARU

BALDACHINUL INAINTE DE A FI ARS

Războiul

Diavolul — doreşte război!

De doi ani de zile, foiul diavolului tot suflă în cărbunii războiului, doar se aprind, şi e năcăjit că încă n'a isbucnit. Cât ţinu războiul Italiei cu Abisinia, mâna nevăzută a tras mereu sforile, doar aruncă pe Anglia asupra Italiei, după care putea urma un război mult mai mare, dar n'a reuşit, căci Anglia se temea şi ea de urmări.

Abia s'a linişit valul acestui război şi se ivi acesta din Spania. Aci puterea diavolului: îl ştim cine e: e urzala cea mare internaţională a evreimei de pe tot pământul, care are din războaie cele mai mari foloase ce se pot împlini, — a început a lucra mai cu zor. Am scăpat prilejul cu Abisinia, haid să vedem, doar pot să aprind Europa, aruncând cărbuni aci şi suflând în ei. Aci ar dori războiul cu atât mai vârtos, crezând că prin aceea s'ar putea da o lovitură de moarte Germaniei, celei care a luat pe jidani de urechi şi iacă îi istoveşte în pedepse şi dacă numai îşi ţin o slujnică creştină.

Ca doar o scoate pe Germania din răbdări şi o face să atace pe faţă Spania comunistă sau să se încurce într'o încăerare cu vre-o putere care susţine pe comunişti, — mâna diavolului dete de 2 luni încoace 3 lovituri piezişe din ascuns, mândriei germane atacând cu submarine spaniole sau însăşi comuniste, vapoare germane în largul mării, fără ca acelea să aibă vre-o vină. Iar când Germania vrea să le ceară sama, — tăgăduieşte ca un ţigan, că n'a fost ea. Abia se linişti încordarea pe urma faptului, că aeroplanele bolşevice au aruncat bombe pe vaporul german „Deutschland" omorând vre-o 30 de ofiţeri şi soldaţi, faptă la care Germania răspunse bombardând un oraş spaniol comunist de l'a nimicit de jumătate, şi săptămâna trecută aceeaşi mână blăstămată, încercă o altă lovitură: Un submarin comunist a azvârlit pe sub apă o bombă spre pântecele vaporului german „Leipzig", dar fără a-l nimeri. Germanii se tulburară de a treia provocare şi cerură şi celorlalte puteri, Angliei şi Franţei, să iee cu ea împreună, măsuri de pedepsire a acestor atacuri tâlhăreşti din ascuns. Dar diavolii roşii spanioli se joară, că ale lor submarine erau toate acasă la ele, când s'a tras după vaporul german... Noi n'am fost, Doamne fereşte... Şi Englezii, cari sunt ca şi roşii spanioli, spun: Nu-i dovedit, nu putem lua măsuri! Se vede cum şi ea Anglia, e pestriţă la maţe şi ţine în bună parte cu piraţii Spaniei.

Germania a cam rupt înţelegerea cu Anglia şi cu Franţa şi stă, ţignită deoparte, şi coace ce coace... Nu ştim de-o ieşi pace, sau că se aprinde flacără, după-ce diavolul roşu suflă mereu, aşa în ascuns, ca doară ţâşneşte din iar flacăra războiului! Că el diavolul de totdeauna, îl doreşte, că de el mult jidovimea se foloseşte.

E uimitor, ce oarbe sunt popoarele creştine, cari se lasă împinse dela spate de mâni criminale să sară unele peste altele, spre paguba lor a tuturor şi spre folosul criminalului neam evreesc.

PRIMEJDIA NU E MICĂ

Iaca de ce. Anglia are bun folos de coasta Spaniei în care e oraşul Bilbao. E acolo foarte mult şi preţios material de fer şi oţel, bun la arme şi tot felul de maşini, pentru fabricile engleze. Căzând Bilbao în mânile naţionaliştilor, acel ţinut preţios va fi de folos Germanilor şi Italienilor cari ajută pe naţionaliştii spanioli. Iar asta o doare pe Anglia, că multe fabrici ale ei, nu vor mai avea cu ce lucra..

Mai pune, că Italia şi Germania, pe urma biruinţei naţionaliştilor, e tot mai strâns legată de Spania naţionalistă, — şi cele 2 pretine o să aibă tot mai multă putere şi la strâmtoarea Gibraltarului, ţinută azi sub putere engleză... Pe urma noilor stări, puterea ei, a Angliei, acolo poate să scadă! Iar asta e pentru ea, cât a-i tăia trei degete dela mâna dreaptă! De aceea e în stare să-i dee Italiei în cap, numai să n'ajungă şi aci puternică şi hotărâtoare, cum ajunse în Abisinia!...

O dor măselele pe Anglia, — de aceea trebue să suferim cu toţii şi noi. Dar de-o ajuta ea prea mult pe comunişti, — o bate Dumnezeu în altă formă: se întăreşte comunismul pe glob, şi aşa şi în lăuntrul ei, — iar asta va fi pentru ea o întreit mai mare nenorocire, decât biruinţa naţionalilor în Spania şi prin ea în Europa, ba în toată lumea!

Iaca unde e buboiul care se poate sparge ţâşnind din el războiul: frica Angliei, că se mai ridică şi alte puteri alăturea de ea şi-i mai întunecă niţel şi soarele ei. Şi de aceea e gata a da mâna şi cu diavolii, numai să nu fie aşa!..

VEŞTI BUNE

Pe frontul dela Bilbao, naţionaliştii înaintează bine, împotrivirea ce li se mai face fiind slabă de tot. Ei paşesc spre a cuceri şi celalalt oraş de pe ţărmul mări, Santander, după care şi acea lature de ţară, e curăţită de comunişti! — Naţionaliştilor le-au mai venit în ajutor vre-o 10.000 de soldaţi noi din Marocul spaniol.

Ziarele hotărâtoare italiene spun, că: încordarea din Spania va fi încheiată numai prin biruinţa deplină a lui Franco! Aci se bat cap în cap două credinţe, una sfântă, alta criminală. Italia nu a stat nepăsătoare faţă de această luptă; ea s'a luptat, iar izbânda va fi mândria ei!

Aşa să fie! Aşa va fi!

ŞTIRI POLITICE

M. S. REGELE NOSTRU LA VARŞOVIA

Sâmbătă în 26 Iunie M. S. Regele nostru a sosit la Varşovia, capitala Poloniei, fiind acolo primit cu strălucită paradă militară şi cu cele mai înalte semne de înaltă preţuire pentru M. Sa şi pentru ţara în al cărui tron stă.

Vizita a durat 4 zile. — M. Sa având în acest timp larg prilej a cerceta şi a desbate toate treburile ce privesc cele 2 ţări vecine şi ale lor interese (trebuinţe şi foloase), în care să se sprijinească una pe alta.

Au avut loc mari şi minunate defilări ale armatei polone pe dinaintea Înaltului oaspe, arătându-i pe ce armată puternică se razimă tăria de azi a Poloniei.

Se dă vizitei multă însemnătate, — cele două ţări dorind a fi împreună lucrătoare, şi la nevoie luptătoare pentru apărarea păcii şi ferirea de război.

M. Sa a învitat pe Preşedintele Poloniei Moscicki să vie la Bucureşti, — ceea-ce acela a primit, şi va veni în curând iarăşi în ţara noastră, ca semn de tot mai strânsă prietenie între ele.

*

DL OCTAVIAN GOGA

s'a dus în săptămâna trecută la Belgrad, unde a poposit câteva zile, în care timp a avut întrevederi, cu feluriţi bărbaţi politici. A primit informaţii şi a dat informaţii (lămuriri), toate ţintind a întări buna vecinătate dintre poporul român şi ţara sa cu poporul sârbocroat şi ţara lor.

Se ridică neamurile!

— Cele cari nu şi-au perdut simţul mândriei lor —

Polonii dau puternică dovadă despre asta. Nu mai pot suferi lipitorile pe trupul lor. Şi fiindcă acelea se acaţă cu putere şi-şi vâră boturile în pielea străină spre a-i suge sucul vieţii, — Polonii se ridică spre apărare, — şi în apărarea lor întâmpinând dârza împotrivire a acelor, îi lovesc, le dau foc, numai să-i alunge dela sine.

Aşa se scrie la 22 Iunie din Czensthovo, oraşel polon, că după răscoala poporului împotriva jidovimei nainte cu vre-o săptămână, în noaptea de 21 spre 22 Iunie mulţimile înfuriate, au pornit din nou în valuri puternice prin oraş, batând cu pietri peste 100 de prăvălii evreeşti, pe unele prădându-le de n'a mai rămas raft nerăsturnat în ele, iar unora dându-le la urmă foc! Pe Evrei, pe câţi au putut pune mâna, i-au bătut măr!

NOUTĂŢI

Mari serbări culturale au avut loc la 24 Iunie la Blaj: Împlinindu-se la această dată 200 de ani dela înfiinţarea şcolilor româneşti în acest oraşel, scaun al Episcopiei unite a acelei vremi, având în frunte pe Eiscopul Micu Clain. Şcolile la început destul de modeste, s'au desvoltat, prin veac, tot mai mult, până au ajuns a fi o cetate a cărţii şi a învăţăturii româneşti, — dela care au curs în toate părţile râuri de lumină şi sporire sufletească românească.

Pentru amintirea marelui fapt a întemeerii acestor şcoli, Metropolia unită dela Blaj a organizat vrednice serbări, la cari au luat parte mulţi fii, mari şi mici, şi numeros popor, a bisericii unite. Guvernul, Academia Română, Universitatea din Cluj, au avut solii lor la serbare, şi foarte mulţi din foştii elevi („studenţii") ai acestor şcoli. S'au rostit vorbiri însufleţite de bucurie, că dacă începutul acestor şcoli, se perde în vremurile grele ale stăpânirii streine, — iubileul de azi au fericirea a-l serba sub stăpânirea naţională, pe care au dorit'o şi pentru care aceste şcoli au încălzit mereu sufletele rândurilor de tineri cari au crescut aci.

*

Protopop ortodocs rom. al Geoagiului (jud. Hunedoarei) a fost întărit de către Preaveneratul Conzistor din Sibiu, părintele Teodor Glodean paroh în Geoagiu-joseni. In curând va fi chemat la hirotesire şi apoi introdus în scaunul de mare răspundere şi cu mare rost de împlinit, de protopop al Văii-Geoagiului.

Felicităm tractul Geoagiului pentru fericita alegere ce a făcut şi pentru conducătorul ce primeşte, căci noul conducător e şi preot şi Român bun!

*

Un mare împrumut în lăuntrul ţării, e vorba să facă guvernul. Se plănueşte să se împrumute statul dela cetăţeni cu 4 miliarde lei, pentru trebuinţele înarmării. Ar da obligaţii de stat cari aduc 4½ procente (ca banii puşi în bancă, sau chiar mai bine). — De n'ar fi diavolii roşii cari suflă mereu în focul războiului, — n'ar fi vorbă de atâtea cheltueli cu înarmarea.

*

O plângere, pusă la odihnă. Guvernul Cehoslovaciei a adus şi el o lege, în care cere: „proporţionalitate" în industrii, mai ales în cele ce privesc apărarea naţională (fabricele de arme, de muniţii şi alte unelte de război, ca aeroplanele, tancurile, ş. a.)

Prin asta Cehii vor înlătura din acele fabrici mulţi Nemţi, cari până Bohemia era sub stăpânirea Austriei, cuprinseseră ei toate locurile în acele fabrici. — Germanii s'au dus cu plângerea la Societatea Naţiunilor. Dar acolo, cererea lor, de-a rămânea lucrurile aşa cum sunt, a fost respinsă.

*

Scumpetea creşte în chip îngrijorător în toată ţara. Şi nu numai la mărfuri, ca haine, încălţăminte, şi celelalte, ci şi la hrană! O statistică din Sibiu arată, că de pildă, în pielărie, — de lipsă încălţămintelor de tot felul, — preţurile au urcat numai într'un an de zile dela 1936 la acesta 1937, în următoarele măsuri: Piele de bivol, dela 80 Lei la 120; piele neagră: 125 la 175; — piele de vacs (vics) dela 170 la 220; piele colorată dela 200 la 280, — şi aşa mai departe. Pe piaţă hranele sunt tot aşa de scumpite mereu.

De cel ce are ce vinde, şi aşadară vinde şi el mai scump, nu e rău, dar de legheoanele de slujbaşi, a căror salar nu se gândeşte nimenea să-l urce — e rău de tot!

*

Urlaşi nori de lăcuste s'au ridicat din deşerturile vecine Egipetului şi au fost aduse de vânt asupra acestei ţări, ca o nouă plagă pe capul ei. Guvernul a luat toate măsurile ce a putut, pentru stârpirea lor. Intre altele se va folosi de toate avioanele, din cari vor face să ploaie leacuri nimicitoare asupra înfricoşatelor gângănii cari potop tot câmpul în calea lor, rozând sămănăturile şi chiar ierburile.

POSTA REDACŢIEI

MULTORA. Vă rugăm nu vă supăraţi, că nu putem publica articlii mulţi şi unii prea lungi ce ni-se trimit. Vedem cu bucurie, că sunt foarte numeroşi cei ce ar dori să-şi vadă tipărite în foaie scrisorile ce ne trimit sau articlii, — dar dacă ştirile le mai prescurtăm, şi din articli putem publica numai câte 1—2—3 pe rând, — ne înţelegeţi, că numai din lipsa de loc nu le tipărim. Ar trebui să fie îndoit de mare şi poate de 2 ori pe săptămână, pentru a putea cuprinde tot ce ni-se trimite. Dar asta ar cere cheltueli cari nu ar putea fi purtate nici de noi, nici de abonaţi. Pe rând ne silim să-i mulţumim pe toţi.

TIPOGRAFIA ASTRA S. A. — CLUJ CALEA MOŢILOR 89.